

Con Người Tại Sao Tồn Tại, Rồi Sẽ Về Đâu ?

لماذا خُلِق الإنسان؟ وأين يعود؟

<Tiếng Việt – Vietnamese – فيتنامية>

Abu Zaytune Usman bin Ibrahim

اسم المؤلف: أبو زيتون عثمان بن إبراهيم

Kiểm duyệt: Abu Hisaan Ibnu Ysa

مراجعة: أبو حسان ابن عيسى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Nhân danh Allah, Đáng Rất Mục Độ Lượng,

Đáng Rất Mục Khoan Dung

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا،
مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ
وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِيهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾﴾ آل عمران: 102

﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا
رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾﴾

النساء: 1

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧١﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ
ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٢﴾﴾ الأحزاب: 70 – 71

Con người muốn đạt được một điều gì đó hoặc muốn công việc nào đó đạt được hiệu quả như mong muốn thì cách tốt nhất và khôn ngoan nhất là phải xác định được mục tiêu hay mục đích một cách rõ ràng. Bởi lẽ khi đã có mục đích hay mục tiêu thì con người mới có kế hoạch và tìm kiếm phương hướng đúng đắn cũng như vạch ra cách thức đạt được mục tiêu hay để đến được với mục đích đã xác định.

Thí dụ, một người đến một xứ sở nào đó, dĩ nhiên anh ta cần phải biết mục đích anh ta đến nơi đó, anh ta cần phải xác định rõ tại sao anh ta đến đó, anh ta ở đó để làm gì, có như thế, anh ta mới biết định hướng và tìm cách đạt được mục tiêu mình mong muốn. Giả sử nếu anh ta đến đó mục đích để du học và với mục tiêu là phải tốt nghiệp lấy được một tấm bằng danh giá thì chắc chắn anh ta sẽ lên kế hoạch, lập phương châm học tập để đạt được kết quả tốt nhất cho mục tiêu đã đề ra; hoặc nếu như anh ta xác định đến nơi đó là để kinh doanh thì anh ta sẽ vạch ra phương thức và đường lối phù hợp để đạt được lợi nhuận cao nhất có thể; tuy nhiên, nếu anh ta không xác định được mục đích anh ta đến xứ sở đó cũng như không biết rõ mục tiêu của anh ta ở nơi đó là gì thì chắc chắn cuộc hành trình xa xôi của anh ta đến nơi đó cũng như việc anh ta ở lại nơi đó là điều vô nghĩa, thậm chí có thể còn khiến anh ta trở nên thảm hại.

Con người trên thế gian cũng vậy, cần phải biết mục tiêu sống trên thế gian là gì, mục đích tồn tại trên đời này là chi, tại sao con người được tạo ra?

Để trả lời cho những câu hỏi này, con người hãy lắng nghe lời phán của Allah ﷻ:

﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ أَعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ [سورة البقرة: 21]

«Hỡi nhân loại! Hãy thờ phượng Thượng Đế của các ngươi, Đấng đã tạo các ngươi và những ai trước các ngươi.» (Chương 2 – Albaqarah, câu 21, 22).

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾﴾ [سورة الذاريات: 56]

«Và TA tạo hóa loài Jinn và loài người mục đích chỉ để chúng thờ phượng riêng TA» (Chương 51 – Azh-zhariyat, câu 56).

Allah ﷻ ra lệnh bảo con người thờ phượng Ngài vì Ngài đã tạo hóa con người nên Ngài xứng đáng được con người thờ phượng; và Ngài phán cho biết rằng Ngài tạo hóa con người chỉ vì một lý duy nhất đó là để họ thờ phượng Ngài.

Như vậy, mục đích con người tồn tại trên đời này không phải để ăn uống, để hưởng thụ khoái lạc, không phải để nghỉ ngơi và thư giãn mà là để thờ phượng Allah, Đấng đã tạo hóa con người. Nói một cách khác, Allah ﷻ đã giao phó cho con người Ama-nah như Ngài đã phán:

﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ﴾

﴿[سورة الأحزاب: 72]

«Quả thật, TA đã giao Ama-nah cho các tầng trời và trái đất và núi non nhưng chúng từ chối vì chúng cả sợ nên đã tránh xa nó; nhưng con người đã nhận lãnh nó.» (Chương 33 – Al-Ahzab, câu 72).

Ibnu Katheer Tafseer câu Kinh này, nói: Ibnu A’bbas ؓ nói: Ama-nah trong câu Kinh có nghĩa là sự phụng mệnh (Ta-‘ah). (Có lời dẫn thì ghi rằng ông nói Ama-nah chính là các nghĩa vụ bắt buộc). Allah ﷻ phôi bày Ama-nah cho các tầng trời, trái đất và núi non với ý nghĩa nếu chúng thực hiện thì sẽ được ban thưởng nhưng nếu chúng không thực hiện thì sẽ bị trừng phạt, thế là các tầng trời, trái đất và núi non từ chối nhận lãnh Ama-nah. Và rồi khi Allah ﷻ phôi bày cho Nabi Adam ؑ Ama-nah này và Ngài bảo Adam: Ngươi có nhận lãnh nó không? Nabi Adam ؑ nói: Thưa Thượng Đế của bè tôi, Ama-nah đó là gì vậy? Allah ﷻ nói:

﴿إِنْ أَحْسَنْتَ جُرَيْتَ، وَإِنْ أَسَأْتَ عُوِّبْتَ﴾

“Nếu Ngươi phụng mệnh và làm điều tốt Ngươi sẽ được ban thưởng, còn nếu Ngươi trái lệnh bất tuân và làm điều xấu thì Ngươi sẽ bị trừng phạt”.

Vậy là Nabi Adam ؑ đã chấp nhận lãnh Ama-nah này.

Như vậy, Nabi Adam ؑ đã nhận lãnh Ama-nah tức con người phải gánh vác trọng trách đối với linh hồn của họ. Linh hồn con người được tẩy sạch hay trở nên thối nát, được ân phúc hay bị rơi vào sự đau khổ đều do chính bản thân con người:

﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ﴿٩﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ﴿١٠﴾﴾ [سورة الشمس: 9، 10]

«Người nào tẩy sạch nó (linh hồn bằng sự phụng mệnh Allah) thì chắc chắn sẽ thành đạt, còn người nào làm nó thối nát (bởi những việc làm bất tuân và trái lệnh Allah) thì chắc chắn sẽ thất bại.» (Chương 91 – Ash-Shams, câu 9, 10).

Mặc dù Allah ﷻ giao phó cho con người Ama-nah (trọng trách thờ phượng và phụng mệnh Ngài) nhưng Ngài không hề bỏ mặc con người bơ vơ vất vưởng không có sự chỉ dẫn mà Ngài luôn dõi theo và quan sát con người, Ngài đã gửi xuống không biết bao sự hướng dẫn qua bao thời đại và đặc biệt Ngài đã ban cho con người cả vụ trụ để con người nương tựa, để trợ giúp con người hoàn thành nhiệm vụ đó.

Allah, Đấng Toàn Năng phán:

﴿وَسَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ﴾ [سورة الجاثية: 13]

«Và Ngài đã chế ngự cho các ngươi sử dụng bất cứ vật gì trong các tầng trời và bất cứ vật gì trên trái đất; tất cả đều từ nơi Ngài.» (Chương 45 – Al-Ja-thiyah, câu 13).

Chỉ cần con người có đức tin nơi Allah ﷻ, nơi sự hướng dẫn của Ngài đồng thời biết tạ ơn Ngài với vô số ân huệ mà Ngài ban cho thì con người đã thực hiện và hoàn thành Ama-nah mà Ngài đã giao phó. Allah ﷻ phán

﴿مَّا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِن شَكَرْتُمْ وَعَآمَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿١٤٧﴾﴾ [سورة النساء: 147]

«Allah sẽ không trừng phạt các ngươi nếu các ngươi biết ơn và có đức tin, bởi Allah là Đấng Hằng Ghi công và Am tường mọi việc.» (Chương 4 - Annisa', câu 147).

Nhưng đa số con người đều quên mất điều này. Con người quên mất mục đích tồn tại của bản thân trên cõi đời trần gian này là thờ phượng và phụng mệnh Allah ﷻ, con người quên rằng chỉ cần có đức tin nơi Allah ﷻ, nơi sự hướng dẫn của Ngài, biết ơn Ngài và cảm tạ Ngài là con người đã thành công.

Con người cứ tưởng sống để ăn, sống để uống, sống để mặc quần áo đẹp, sống để vui chơi, sống để hưởng thụ khoái lạc của trần gian rồi chết đi một cách thỏa nguyện dục vọng của bản thân là sự thành công mỹ mãn; cho nên, con người chỉ biết sống cho cõi trần tục này, họ dồn hết sức mình và tâm huyết cho công trình lao động, làm việc để tìm kiếm sự tiện nghi nhất cho cuộc sống trần gian ngắn ngủi và tạm bợ này mà không hề nghĩ ngợi và quan tâm đến cuộc sống ở cõi Đời Sau. Allah ﷻ phán:

﴿قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ﴿١٣٠﴾ الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَّهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٣١﴾﴾ [سورة الكهف: 104]

«Hãy nói (Muhammad!): “Chúng tôi có phải báo cho các ông biết những kẻ thua thiệt và thất bại trong việc làm và hành động là những ai không? (Đó) là

những ai đã phí mất công sức của mình nơi cuộc sống trần gian trong lúc họ cứ tưởng rằng họ đang làm tốt và đang hưởng điều tốt đẹp.» (Chương 18 – Al-Kahf, câu 104).

Con người thừa biết cuộc sống thế gian của họ chỉ giới hạn trong khoảng thời gian ngắn ngủi. Thời gian 70 năm, 80 năm, 90 năm, 100 năm là những con số vô cùng hiếm hoi đối với tuổi đời của con người. Con người thừa biết đa số họ chỉ ở trên thế gian trong khoảng thời gian rất ngắn, đó là giữa con số 50 và 60 rồi họ phải ra đi. Tuy nhiên, con người lại dốt nát và không hiểu biết rằng cuộc ra đi đó là sự trở về trình diện với Allah ﷻ, con người ngu dốt không biết rằng cuộc ra đi đó là cuộc hành trình đến với hai cuộc sống vĩnh hằng ở cõi Đời Sau: hoặc là cuộc sống vĩnh hằng hạnh phúc và bằng an nơi Thiên Đàng, hoặc là cuộc sống vĩnh hằng bất hạnh và khổ đau nơi Hỏa Ngục.

Có hai điều mà tất cả mỗi con người đều luôn khao khát và mong muốn đạt được, đó là sự bằng an và hạnh phúc. Và chắc chắn con người không hề muốn sự bằng an và hạnh phúc diễn ra trong chớp nhoáng, trong thời gian ngắn ngủi mà con người luôn ao ước và mong muốn hai điều đó diễn ra trong sự trường tồn mãi mãi. Nhưng đã số con người lại gặp phải khổ đau và bất hạnh trường tồn và mãi mãi ở Đời Sau, nguyên nhân chính là vì sự ngu dốt và thiếu hiểu biết. Allah ﷻ phán về lời than thân trách phận của những kẻ bị đày trong Hỏa Ngục:

﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ [سورة الملك: 10]

«Chúng nói: “Phải chi chúng tôi biết lắng nghe hoặc chịu suy nghĩ thì chúng tôi đâu phải trở thành những kẻ bầu bạn với Hỏa Ngục.”» (Chương 67 – Al-Mulk, câu 10).

Con người hãy biết rằng kẻ thù lớn nhất của họ chính là bản thân họ. Những gì con người làm là do chính bản thân con người lựa chọn.

﴿وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتًا﴾ [سورة الأنفال: 19]

«Và nếu các ngươi tái diễn thì TA cũng sẽ tái diễn sự trừng phạt đối với các ngươi.» (Chương 8 – Al-Anfaal, câu 19).

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ [سورة الرعد: 11]

«Quả thật, Allah không thay đổi bất cứ điều gì của một nhóm người cho tới khi nào chính họ tự biết thay đổi bản thân họ.» (Chương 13 – Ar-rad, câu 11).

Allah ﷻ ban cho con người cả vũ trụ, trong đó có muôn vạn ân huệ để con người sử dụng và nương tựa cho cuộc sống sinh tồn trên cõi trần. Không những vậy, trong vũ trụ còn chứa đựng bao nhiêu dấu hiệu để con người nhận ra Allah, Đấng Tối Cao, Đấng Vĩ Đại và Toàn Năng.

﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩٠﴾ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾﴾ [سورة آل عمران : 190، 191]

«Quả thật, trong sự tạo hóa các tầng trời và trái đất và sự luân chuyển ngày đêm là những dấu hiệu (nhận biết Allah) cho những người hiểu biết. Những người tưởng nhớ Allah lúc đứng, lúc ngồi và lúc nằm, và nghiền ngẫm về sự tạo hóa các tầng trời và trái đất, (họ nhận thức được sự huyền diệu và phép màu vĩ đại của Allah và khẳng định): “*Lạy Thượng Đế của bầy tôi! Ngài đã không tạo hóa những thứ này một cách phù phiếm và vô nghĩa. Quang vinh Ngài và trong sạch thay Ngài! Xin Ngài cứu rỗi bầy tôi khỏi sự trừng phạt nơi Hỏa Ngục*”». (Chương 3 – Ali – ‘Imran, câu 190, 191).

Quả thật, Allah ﷻ đã ban cho con người vũ trụ, khối óc, bản năng và dục vọng. Vũ trụ chứa đựng những dấu hiệu nhận biết Allah ﷻ, khối óc để suy ngẫm và y thức mọi vật xung quanh và nhận định đúng sai, bản năng để sinh tồn và dục vọng để hưởng thụ. Cho nên, con người có quyền tự do quyết định và hành động theo những gì bản thân muốn. Allah ﷻ phán:

﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا﴾ [سورة الكهف : 29]

«Và hãy bảo: Chân lý là từ Thượng Đế của các người. Bởi thế, ai muốn tin thì tin và ai không muốn thì cứ tự do không tin. Quả thật, TA đã chuẩn bị cho những kẻ làm điều sai quấy Lửa ngọn mà mái vòm sẽ bao nhốt chúng lại bên trong.» (Chương 18 – Al-Kahf, câu 29).

﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا﴾ [سورة الإنسان : 3]

«Quả thật, TA (Allah) đã hướng dẫn y (con người) một con đường, hoặc y sẽ là người biết ơn hoặc sẽ là người bội ơn.» (Chương 76 – Al-Insan, câu 3).

Như vậy, con người hãy biết rằng con người có mặt trên thế gian này không phải chỉ để ăn uống, chỉ để ngủ, chỉ để hưởng thụ vui chơi phù phiếm rồi chết đi một cách vô nghĩa, mà con người được Allah ﷻ tạo ra và được tồn tại trên thế gian vì mục đích thiêng liêng và cao cả, đó là thờ phượng và phụng mệnh Ngài. Đó là một Ama-nah tức trọng trách mà con người phải gánh vác. Nếu con người làm tốt trọng trách thì sẽ được thành công và được ban thưởng và rồi sẽ được sống hạnh phúc và bằng an mãi mãi nơi Thiên Đàng; nhưng con người cũng có quyền lựa chọn con đường khác theo ý muốn của bản thân và hậu quả là từ sự lựa chọn của con người.

﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾﴾ [سورة الأنعام : 160]

«Ai đến trình diện Allah với một điều phúc lành thì sẽ được hưởng mười điều lành tương tự, ngược lại, ai đến gặp Allah với một điều xấu thì sẽ bị phạt bằng một điều xấu tương tự. Và họ sẽ không bị đối xử bất công.»
(Chương 6 – Al-An'am, câu 160).

Cầu xin Allah ﷻ phù hộ cho bề tôi luôn vững bước trên con đường mà Ngài đã hướng dẫn, con đường mà các vị Nabi của Ngài cũng như những người ngoan đạo theo sự hướng dẫn của Ngài đã đi qua!

Cầu xin Allah ﷻ phù hộ cho tâm lòng và tâm trí của bề tôi luôn hướng về cuộc sống Đời Sau, nơi của cuộc sống vĩnh hằng và trường tồn mãi mãi để bề tôi luôn biết cảnh giác và chuẩn bị mà tránh được sự bất hạnh và khổ đau!!

Câu xin Allah ﷻ chấp nhận các việc làm ngoan đạo và thiện tốt của bề tôi và xin Ngài thu nhận bề tôi vào Thiên Đàng nơi Ngài cùng với những người mà Ngài yêu thương và hài lòng!

وَصَلَّى اللّٰهُ وَسَلَّم عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّم

Cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Nabi của bầy tôi Muhammad, cho gia quyến của Người và cho tất cả bằng hữu của Người.

Abu Zaytune Usman bin Ibrahim

